

11a edició

MC

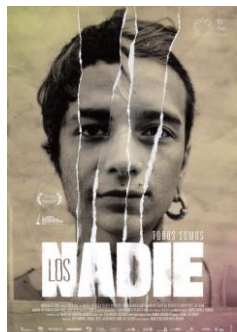
LA MOSTRA
DE CINEBAIX

Los nadie / The nobodies

Direcció: Juan Sebastián Mesa

País: Colòmbia (2016)

Fitxa tècnica

Guió Juan Sebastián Mesa **Fotografia** David Correa Franco (B&W) **Interpretació** Esteban Alcaraz, Maria Camila Castrillón, Maria Angélica Puerta, Alejandro Pérez Ceferino, Luis Felipe Álzate **Durada** 84 min **Gènere** Ficció (drama) **Llengües** Versió original en espanyol

Sinopsi

Amors, odis, promeses trencades i cinc germans de carrer que es coneixen enmig d'una ciutat hostil. Els ningú, joves units per les ànsies de viatjar, troben en l'art de carrer i la música, el lloc on refugiar-se i una oportunitat per escapar. (FilmAffinity)

Sobre la pel·lícula

'Los Nadie': de com una pel·lícula colombiana va triomfar al Festival de Cinema de Venècia

Los nadie: los hijos de nadie, los dueños de nada... Que no hacen arte, sino artesanía. Que no practican cultura, sino folclor. Que no son seres humanos, sino recursos humanos. Que no tienen cara, sino brazos. Que no tienen nombre, sino número. Que no figuran en la historia universal, sino en la crónica roja de la prensa local. Los nadie, que cuestan menos que la bala que los mata.

En el poema *Los Nadie*, de l'uruguaià Eduardo Galeano, s'inspira l'òpera prima del director colombià Juan Sebastián Mesa.

[...]

Los nadie és una pel·lícula protagonitzada per actors naturals, que Mesa va trobar als carrers fent malabars i vivint de l'art de carrer i que interpreten, com si fossin seves, les històries de Camilo, Mechas, Manu, Ana i Pipa. Joves units pel somni de viatjar per Sud-amèrica, a la recerca d'experiències que els facin sentir-se novament vius.

El títol fa referència a aquests personatges tan quotidians que veiem diàriament al carrer, però que per a molts són invisibles, assegura el director, que va optar per una història en blanc i negre que recorda molt, en la seva temàtica i en seva estètica, la pel·lícula de Víctor Gaviria *Rodrigo D No Futur*. **Los nadie** mostra una Medellín més moderna, però amb greus problemes de fons.

"M'interessava explicar la paradoxa de personatges que volen viatjar i recórrer moltes fronteres, però s'enfronten a la frontera invisible del seu propi barri, plantejada per factors no polítics. Estem tan acostumats que la gent es mori, però la mort d'un somni o viure amb un somni frustrat és més trist que morir-se", opina Mesa.

Ell, enmig d'un viatge real de quatre mesos, que va fer fa uns sis anys per Sud-amèrica amb uns amics, va voler explicar una història que parlés d'aquest sentiment de molts de voler anar-se'n del lloc on neixen.

"Quan vaig arribar a Medellín, després d'haver anat a cinc països, va ser un impacte gran tornar a establir les mateixes dinàmiques i rutines d'abans. Enmig del recorregut, vaig conèixer molts malabaristes que treballaven als semàfors i que portaven una vida nòmada. Vaig trucar a un amic malabarista, li vaig explicar el projecte i vaig començar la investigació", explica el cineasta colombià.

[...]

"Vam fer un càsting gran a Medellín i va arribar moltíssima gent dedicada a l'art de carrer. Estàvem buscant cares que representessin aquesta història que volíem explicar, no els més tesos o els més hàbils sinó els que poguessin transmetre sentiments", assegura.

Com diu el guionista i director, aquesta no és una pel·lícula amb una estructura gaire rígida. Parla més de petits drames i la gent aconsegueix creure en els personatges, perquè no veu actors davant d'una càmera sinó l'emoció real d'aquests nois.

Les històries parteixen de coses que li van passar al director i als seus amics, explicades amb realisme per actors no professionals que viuen del circ, de fer malabars als semàfors, artistes dels grafitis, i que adquireixen particulars trets de personalitat.

Amb el blanc i negre, afirma el director, "volia reflectir un sentiment de monotonia. M'interessava centrar-me en els actors, no en l'entorn ni en els paisatges".

El punk és un altre protagonista del film. Molts dels malabaristes escolten aquest gènere perquè fa dècades que narra la història de moltes ciutats de Colòmbia, com Medellín.

[...]

Redacció d'El País

“Los nadie”: premis i seleccions principals

Festival de Cinema Black Movie 2017: guanyadora del Premi del Públic i nominació a Millor Pel·lícula

Festival de Cinema d'Amèrica Llatina, Tolosa 2017: guanyadora del Grand Prix a Millor Pel·lícula

Premi del Públic de la Setmana de la Crítica (SIC) del Festival de Venècia 2016

Juan Sebastián Mesa

Filmografia com a director

2017 *Swamp* (curt)

2016 *Los nadie*

2013 *Kalashnikov* (curt)

Biografia

(Colòmbia, 1989) Fotògraf i cofundador de Monociclo Cine. Va estudiar Comunicació Audiovisual i ha realitzat nombrosos videoclips i vídeos experimentals. El seu primer curtmetratge, *Kalashnikov* (2013), va estar nominat als premis nacionals de l'Acadèmia de Cinema de Colòmbia.

Organització:

En conveni amb:

Amb el suport de:

